

Voetbalmeiden

Samen één team

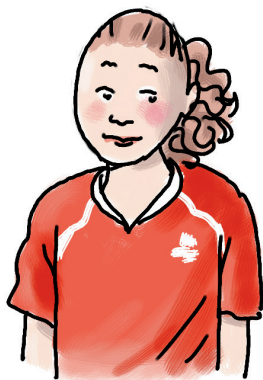
FIONA REMPT

zwijsen

Sluit aan bij school

Wie is wie?

Dit is **Olivia**. Ze is rustig en soms wat verlegen. Door haar zijn de drie voetbalmeiden vriendinnen geworden. Ze is een goede verdedigster, maar ze vindt de gezelligheid van voetbal eigenlijk belangrijker. Van ruzie houdt ze absoluut niet. Later wil ze modeontwerper of fotograaf worden.

Elif is Olivia's beste vriendin van school en sinds een jaar zitten ze ook in hetzelfde voetbalteam. Ze is kampioen turnen. Voetballen kan ze minder goed dan haar vriendinnen, maar ze is groot fan van topvoetbalster Lieke Martens. Elifs vader is de coach van hun team.

Voetbalvereniging VIT

VIT (Voorlopers In Talent)

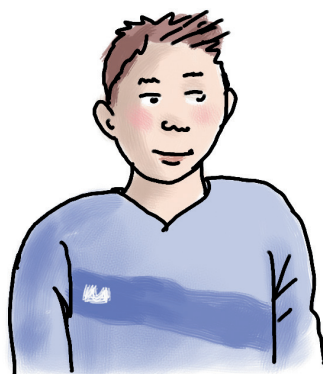
is de naam van de club waar ze allemaal voetballen.

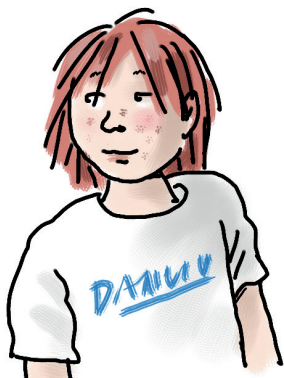

Sieneke is een echte sterspeelster. Ze is een vrolijke flapuit die nooit moeilijk doet en wel van een geintje houdt. Al vanaf haar zesde zit ze bij Olivia in het team. Sinds Elif er ook bij is gekomen, zijn ze met zijn drieën beste vriendinnen. Sieneke is verliefd op hun trainer Skip.

De 14-jarige **Skip** is de trainer van het meisjesteam van Olivia, Elif en Sieneke. Zelf speelt hij in JO15-1 (het eerste team van Jongens Onder 15 jaar). Hij is trots op de meiden en komt vaak kijken bij wedstrijden en andere belangrijke momenten.

Dit is de broer van Olivia. Hij heet **Gabriel**. Hij plaagt zijn zusje graag, maar is ook degene die haar helpt als ze verdrietig of in de war is. Hij is altijd druk bezig met zijn huiswerk, dat hij het liefst maakt met harde muziek aan.

Ieder zijn eigen ding

FUUT-FUUT-FUUT: einde partijtje en einde training. De meiden van Meisjes-Onder-12-1 laten zich op het natte kunstgras vallen om af te koelen. Ze vegen het zweet van hun voorhoofd en rode wangen. Trainer Skip loopt tevreden knikkend tussen hen door en geeft iedereen een high five. ‘Goed gespeeld, meiden. Als jullie zaterdag ook zo voetballen, winnen jullie zeker.’

‘En dan zijn we kampioen!’ Sieneke springt alweer op en doet een grappig dansje. Ze zingt: *‘Kampioen. Ja, dat zou ik willen wezen. Kampioen. Ik heb al tien medailles op ...’*

‘Is zij dan nooit moe?’ vraagt Elif aan Olivia, die naast haar ligt uit te hijgen.

‘Volgens mij doet ze daar niet aan.’ Olivia fluistert giechelend:

‘In ieder geval niet als Skip in de buurt is.’ Ze kijkt hoe Sieneke op Skip af rent, die net een grote reep chocola uit zijn rugzak haalt.

‘Ik trakteer, melkchocola met hazelnoten,’ roept hij.

Sieneke vliegt hem om zijn nek. ‘Skip, je bent de allerbeste van de heeeele wereld. Je wordt volgend jaar toch ook weer onze supertrainer? *Please!* Alsjeblieft!’

Skip duwt haar van zich af, om de chocoladereep in stukken te

kunnen breken. ‘Sommigen van jullie zal ik volgend seizoen inderdaad weer terugzien,’ zegt hij kalm. ‘Iedereen die in het eerste komt.’

‘Sieneke dus in ieder geval,’ zegt Elif. ‘Ze is echt té goed.’

Olivia knikt. ‘Haar moeder zegt altijd dat Sieneke eerder kon voetballen dan praten.’ Ze trekt het knalgele trainingshesje uit. ‘En dit ding is echt té smerig. Het ruikt naar apenkots. Hoe krijg ik die stinklucht ooit weer uit mijn neus?’

Elif grinnikt en steekt haar hand uit om haar vriendin op te hijsen.

‘Mijn moeder zegt dat chocola de oplossing is voor ieder probleem.’

Terwijl de andere meiden snoepen, water drinken en kletsen over de training, staat Elif al te wachten met haar voetbaltas. ‘Ga je mee?’ vraagt ze aan Olivia.

‘Goed, ik ben klaar.’ Olivia zoekt Sieneke. Als een schaap met ADHD lacht ze om de grapjes van Skip.

Elif en Olivia kijken elkaar aan en halen glimlachend hun schouders op. Het is niks voor Sieneke om zich zo aan te stellen, denkt Olivia. Daar is ze veel te stoer voor. Maar ze weet natuurlijk wel dat Sieneke smoorverliefd is op Skip.

Meestal maken ze er geintjes over, maar vandaag heeft Elif daar duidelijk geen zin in. Ze wandelt op Sieneke af en grijpt haar bij haar bovenarm. ‘Kom, we gaan!’

Met tegenzin laat Sieneke zich meetrekken. Bij het fietsenrek kijkt ze nogmaals achterom. ‘Wat is hij toch ongelooflijk knap,’ mompelt ze zuchtend.

‘Maak je slot nou maar open,’ zegt Elif.

‘Ja, ja, ik zoek mijn sleutelbos.’ Sieneke rommelt in haar tas.

‘Waarom heb je zo’n haast vandaag?’

‘Ik wil nog even langs mijn vader fietsen,’ legt Elif uit. ‘Ik hoop zó dat mijn pakketje er is!’

‘O ja, dat is waar ook,’ zegt Olivia. ‘Je shirt van Barcelona.’

‘Niet zomaar een shirt van Barça,’ verbetert Elif haar. ‘Hét magische shirt, met nummer 22.’

‘Net als de onoverwinnelijke Lieke Martens!’ roept Sieneke. ‘De beste voetbalster op onze aardbol!’

‘Ja, ja.’ Olivia weet wel dat Elif en Sieneke allebei megafan zijn van Lieke Martens. Natuurlijk vindt zichzelf voetbal ook leuk, maar vooral omdat ze het samen doen. Dit jaar hebben ze het gezelligste team ooit. Daarom is het zo’n topseizoen.

Olivia en Sieneke kennen elkaar van voetbal en zitten al sinds hun zesde bij elkaar. Elif is al haar beste vriendin sinds de kleuterklas. Omdat Elif een jaar later op voetbal ging, zat ze altijd in een ander team. Tot dit seizoen. Olivia was zo blij toen ze hoorde dat zij, Sieneke en Elif alle drie in MO12-1 kwamen. Sindsdien doen ze vrijwel alles samen.

‘Het is vast prachtig in dagdromenland, maar fiets even door,’ roept Elif achterom.

Olivia gaat op haar trappers staan. ‘Doe niet zo gestrest. Dat postpakketje loopt heus niet weg.’

‘Nee, maar papa wel,’ snauwt Elif. ‘Hij moet om half zeven naar zijn werk en ik heb geen sleutel.’

‘Dus als je te laat bent, moet je vannacht buiten slapen?’

Sieneke giechelt.

‘Neehee, natuurlijk niet,’ zegt Elif. ‘Ik ben deze week bij mijn moeder.’

‘Goed, goed.’ Sieneke blaast een lok piekerig haar uit haar gezicht. ‘Maar je ziet je pa zaterdagochtend toch ook bij de wedstrijd. Hij is onze coach. Weet je nog?’

‘Ja, duh!’ Elif kijkt geïrriteerd en gaat steeds harder fietsen.

‘Ik wil dat shirt gewoon nu hebben. Anders kan ik het morgen niet aan bij de selectietraining.’

‘Sorry,’ zegt Olivia. ‘Ik wist niet dat het zo belangrijk voor je is.’

‘Nummer 22 brengt gewoon geluk,’ zegt Elif, nu weer op rustige toon. ‘En dat zal ik nodig hebben.’

Sieneke klopt met vlakke hand op haar rug. ‘Welnee. Je bent vet sportief. Je hebt vorige week nog een gouden medaille gewonnen.’

‘Dat was met turnen,’ zegt Elif met opgetrokken wenkbrauwen.

‘Dit gaat over voetbal.’

‘Nou ja.’ Sieneke haalt haar schouders op. ‘Als je in één sport beregoed bent, kun je een ster zijn in alle sporten.’

Olivia weet dat dat niet waar is, maar ze zegt niks. Elif is de beste turnster van haar vereniging, maar in voetbal is ze lang niet zo’n uitblinker. Ze is zelfs een van de minder sterke spelers uit M012-1. Het zou echt een teleurstelling zijn als ze volgend jaar niet met zijn drieën in één team komen, maar die kans is behoorlijk groot.

Om van onderwerp te veranderen, vraagt Olivia aan Elif: 'Weet je of je vader al met de club heeft gepraat over de nieuwe meidentenues?'

'Geen idee. Hij heeft er niks over gezegd.'

Ze stoppen voor de flat waar Elifs vader sinds de scheiding woont. Elif drukt het knopje van de bel in. De zoemer klinkt en de deur vliegt open.

'Vraag je het nog even?' roept Olivia haar na. Ze is trots op de outfits die ze heeft ontworpen, speciaal voor de meisjes van voetbalclub VIT. Natuurlijk zijn de broekjes gewoon wit en de shirtjes rood. Het gaat om de details: puntige kraagjes en bolletjes op de kousen. 'Die stellen de ballen voor,' zegt ze, als ze de tekening op het scherm van haar mobieltje voor Sienekes neus houdt.

'Cool hoor,' zegt Sieneke, 'maar je hebt het al ongeveer drieduizend keer laten zien.'

'Ja, eh, weet ik.' Olivia bloost. 'Ik ben gewoon zo benieuwd of het clubbestuur mijn tenues goedkeurt. Ik hoop het zo!'

Sieneke slaat een arm om Olivia heen en drukt een zoen op haar wang. 'Ik hoop het ook. Het ziet er vet ...'

'Tadaaa!' Ze wordt onderbroken door Elif, die als een stuiterbal naar buiten komt springen. In haar nieuwe Barcelona-shirt.

'Wowie, zó stoer!' roept Sieneke. Ze wrijft de stof tussen haar duim en wijsvinger. 'Die wil ik ook!'

'Het staat je mooi,' zegt Olivia. 'En? Wat zei je vader? Heeft hij al antwoord?'

'O nee, sorry. Vergeten. Je kunt het hem zaterdag zelf vragen.'

Olivia knikt en glimlacht. Vooral om haar teleurstelling te verbergen. Waarom vinden haar vriendinnen zo'n shirt van een speelster die ze niet eens kennen belangrijker dan de outfits die zij speciaal voor hen heeft ontworpen? Nou ja, het maakt ook niet uit. Ze zijn nou eenmaal alle drie verschillend. Ieder zijn eigen interesses. Dat is de kracht van hun vriendschap.

De beste vriendinnen Olivia, Sieneker en Elif zijn dolblij als ze kampioen worden met hun voetbalteam. Ze willen niets liever dan met zijn drieën door naar het eerste team, maar zijn ze daar allemaal goed genoeg voor? En laat sterspeelster Sieneker zich niet te veel afleiden door haar verliefdheid op hun trainer Skip?

Sluit aan bij leesmethode
estafette

NUR 283

ISBN 978-90-487-3420-7

9 789048 734207

voetbal, vriendschap

zwijsen.nl

Zwijsen, dé leesspecialist sinds 1846